

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/215/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512208846
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2512208846.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Slováčkovej a sudcov Mgr. Jozefa Mačeja a JUDr. Zlatice Javorovej v právnej veci žalobcu: H. J., nar. XX. E. XXXX, bytom U., T. XXX/XB, zastúpeného advokátom: JUDr. Dalibor Pavelka, Hlohovec, Pribinova 46, proti žalovanému: I. P., nar. XX. F. XXXX, bytom U., Z. XXX/XX, zastúpeného advokátom: JUDr. Vladimír Grznár, Bratislava, Pri starej prachárni 13, o zaplatenie 2.180,88 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo 16. apríla 2014 č. k. 13C/26/2013-153, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal voči žalovanému zaplatenia 2.180,88 eur s príslušenstvom z titulu, že spolu s bývalou manželkou E. J. ako predávajúci uzatvorili 3. februára 2012 so žalovaným ako kupujúcim kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol byt č. XX nachádzajúci sa v bytovom dome v U., súpisné číslo XXX, zapísaný v katastri nehnuteľnosti pre k. ú. U. na LV XXXX spolu so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu a podiel k pozemku prislúchajúci k danému bytu, pričom kúpna cena bola dohodnutá vo výške 15.000 eur s tým, že v zmluve bolo uvedené, že bude vyplatená tak, že 7.000 eur v hotovosti pred podpisom zmluvy a 8.000 eur malo byť použitých na výplatu exekučných príkazov, keď pred podpisom zmluvy bola priamo bývalej manželke vyplatená suma 7.500 eur a druhá polovica, ktorá pripadla žalobcovi mala byť použitá na vyplatenie exekučných príkazov, pričom sumu 2.240,25 eur kupujúci vyplatil na exekučné príkazy a žalovanému uhradil len 610 eur a 800 eur zaplatil nájom za žalobcu a vyplatil jeho dlhy 1.668,87 eur, teda spolu 4.649,75 eur a zostáva tak uhradiť zvyšok kúpnej ceny 2.180,88 eur. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie vo veci samej odôvodnil právne ustanovením § 149 ods. 4, § 139 ods. 1 a 2, § 515 ods. 1 a § 588 O. z. (z. č. 40/1964 Zb. - Občiansky zákonník) a vecne tým, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že žalobca spolu s bývalou manželkou E. J. ako predávajúci uzatvorili 3. februára 2012 so žalovaným ako kupujúcim kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol vyššie špecifikovaný byt č. XX, pričom dňa 3. februára 2012 bola medzi A. P. a E. J. uzavretá zmluva o sprostredkovaní predaja predmetného bytu, kde v článku II. bod 5 je uvedené, že provízia je dohodnutá vo výške 2.000 eur z predajnej ceny, ktorá sa môže zvýšiť o náklady sprostredkovateľa na vyplatenie dlhov na nehnuteľnosti a žalovaný uhradil za pani E. J. províziu v sume 2.185 eur. Súd prvého stupňa dôvodil, že žalobca a jeho bývalá manželka nemali voporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo a preto vzhľadom na uplynutie 3-ročnej lehoty od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku o rozvode dňa 23. augusta 2007 je potrebné v zmysle § 149 ods. 4 O. z. vychádzať z toho, že predmet prevodu v čase podpisu kúpnej zmluvy dňa 3. februára 2012 bol v podielovom spoluvlastníctve žalobcu a jeho bývalej manželky, každý v jednej polovici a kúpna cena bola dohodnutá vo výške 15.000 eur, pričom predmetom

konania je zaplatenie 2.180,88 eur ako časti kúpnej ceny s príslušenstvom, pričom táto bola zaplatená žalovaným ako provízia za sprostredkovanie predaja, pričom túto dohodu uzavrela za spoluvlastníkov E. J.. Z ustanovenia § 139 ods. 1 O. z. vyplýva, že z právnych úkonov týkajúcich sa spoločnej veci sú oprávnení a povinní všetci spoluvlastníci spoločne a nerozdielne a žalovaný si svoju povinnosť zaplatiť kúpnu cenu vo výške 15.000 eur splnil, keďže zo zmluvy mu nevyplývala povinnosť plniť polovicu kúpnej ceny žalobcovi a polovicu jeho bývalej manželke. Sporná časť kúpnej ceny 2.180,88 eur bola započítaná, nakoľko žalovaný uhradil za podielovú spoluvlastnícku províziu za sprostredkovanie predaja a vzájomné započítanie nebolo sporné. Súd prvého stupňa ďalej dospel k záveru, že žalovaný uhradil v plnej výške spôsobom v zmluve dohodnutým kúpnu cenu a žaloba je preto nedôvodná. O náhrade trov konania rozhodol súd prvého stupňa v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. (z. č. 99/1963 Zb. - Občiansky súdny poriadok v znení zmien a noviel) a v konaní plne úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie práva proti žalobcovi, pričom trovy spočívajú v zaplatenom súdnom poplatku za odpor v sume 135 eur a v trovách právneho zastúpenia za 4 úkony právnej služby, cestovné, náhrada za stratu času a náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné, spolu vo výške 698,03 eur.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Dôvodil, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.). Namietal, že súd prvého stupňa nesprávne vychádzal z toho, že žalovaný si splnil svoju povinnosť zaplatiť kúpnu cenu v sume 15.000 eur a to napriek tomu, že k riadnemu vyplateniu žalovanej sumy 2.180,88 eur doposiaľ nedošlo, súd prvého stupňa nesprávne vychádzal z toho, že bývalá manželka mala uzavrieť s Realitnou kanceláriou A. P. zmluvu o sprostredkovaní, na základe ktorej sa mala voči realitnej kancelárii jednostranne a bez súhlasu žalobcu zaviazat' k zaplateniu sprostredkovateľskej provízie za predaj nehnuteľnosti a žalovaný si zaplatenú províziu započítal oproti solidárnemu nároku žalobcu a jeho bývalej manželky. Dodal, že uzavretím zmluvy o sprostredkovaní došlo k vzniku dvojstranného záväzku medzi realitnou kanceláriou a jeho bývalou manželkou a ak teda žalovaný zaplatil realitnej kancelárii sprostredkovateľskú províziu vznikol mu nárok na refundáciu takto vynaložených finančných prostriedkov výhradne voči osobe bývalej manželky a súd prvého stupňa pochybil ak vo veci spornej časti kúpnej ceny uviedol, že táto bola zaplatená žalobcovi a jeho bývalej manželke, keďže províziu zaplatil len za bývalú manželku. Uviedol, že je vylúčené, aby si mohol žalovaný jednostranne započítať pohľadávku, ktorá mu mala vzniknúť výhrade voči bývalej manželke žalobcu oproti solidárnej pohľadávke žalobcu a jeho bývalej manželky, ktorú spoločne evidujú voči žalovanému. Akceptovanie súdom použitej konštrukcie by predstavovalo vážny zásah do práv žalobcu, ktorý nemal o vzniku pohľadávky žalovaného voči jeho bývalej manželke vedomosť a jej vznik ani nezavinil. Spochybnil i skutočnosť, že by žalovanému vznikol regresný nárok voči bývalej manželke titulom zaplatenia sprostredkovateľskej provízie realitnej kancelárii, keď žalovaný vo veci jeho nároku primárne operoval príjmovým dokladom bez uvedenia dátumu vystavenia. Žalovaný dodatočne predložil súdu iný príjmový doklad, ktorý mal byť vystavený 6. februára 2012, avšak tento raz bez podpisu príjemcu a vystavený len na meno žalovaného. Mal za to, že z predložených dokladov žalovaným nevyplýva žiadna skutočnosť, ktorá by nasvedčovala tomu, že by žalovaný zaplatil za bývalú manželku žalobcu akúkoľvek sprostredkovateľskú províziu zo zmluvy o sprostredkovaní, ktorú by si mohol žalovaný následne voči nej započítať. Poukázal na svedeckú výpoveď A. P. a na chronológiu vystavovania príjmových dokladov s rôznym obsahom, pričom za rozhodujúce považoval, že i sám žalovaný spolupracuje v rámci realitnej kancelárie s I. P., manželom A. P., ktorá uzatvárala zmluvu o sprostredkovaní s bývalou manželkou žalobcu. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel.

K odvolaniu žalobcu sa žalovaný nevyjadril.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba, účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je nedôvodné, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny a je potrebné potvrdiť (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.). Rozsudok odvolacieho súdu bol verejne vyhlásený dňa 26. mája 2015 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Žalobca svoje odvolanie odôvodnil v podstate tým, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.). Odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. je daný, ak súd prvého stupňa posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá alebo právnu normu síce správne určenú nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 13C/26/2013 je zaplatenie 2.180,88 eur s príslušenstvom.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil, svoje rozhodnutie náležite, logicky, podrobne odôvodnil.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil ako so skutkovými zisteniami tak i s právnymi závermi súdu prvého stupňa obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré nevykazovalo žiadne logické, skutkové ani právne medzery a bolo preto i objektívne presvedčivým a odvolaciemu súdu poskytovalo možnosť sa i len obmedziť na konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvého stupňa (prvá časť ust. § 219 ods. 2 O.s.p.). Súd prvého stupňa sa vyporiadal so všetkými podstatnými námietkami žalobcu i žalovaného a v podstate žalobca ani v odvolacom konaní neuviedol žiadne nové podstatné námietky, na ktoré by bolo potrebné prihliadnuť. Odvolací súd k námietkam žalobcu z jeho odvolania len však pre celkovú úplnosť doplnia (§ 219 ods. 2 O.s.p. in fine) nasledovné:

Námietka žalobcu o nesprávnom právnom posúdení je nedôvodná, keďže súd prvého stupňa vec správne právne posúdil a správne aplikoval ustanovenie § 139 ods. 1 a 2 a § 515 ods. 1 a 2 O. z. citované v odôvodnení napadnutého rozsudku na č. I. 4. Otázku solidarity (pasívnej) a splnenia dlhu - zaplatenie kúpnej ceny nemožno totiž posudzovať izolovane len podľa určitého ustanovenia Občianskeho zákonníka určujúceho určitý zmluvný typ (§ 588 a nasl. O. z.) bez ohľadu na iné ustanovenia (§ 139 a § 515 O. z.). V preskúmvanej veci súd prvého stupňa správne posúdil otázku zaplatenia kúpnej ceny v spojení s príslušnými ustanoveniami upravujúcimi záväzkovo-právne vzťahy, ktoré sa aplikujú, pokiaľ ustanovenia upravujúce jednotlivé typy zmlúv ustanovujú inak (§ 588 upravujúci povinnosti predávajúceho a kupujúceho, § 515 a tiež v spojení s ustanoveniami upravujúcimi podielové spoluvlastníctvo § 139 ods. 1 a 2 O. z. zakladajúceho solidárne záväzky).

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej i v časti trov konania potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní plne úspešnému žalovanému nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, keďže si ich návrhom neuplatnil.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.